

skellen er kun, at vi har afskaffet Lysningen, medens de Radikale har beholdt en fuldt borgerlig Lysning. Hvis det skulde ske, at Lysningens Afskaffelse blev stemt ned her i Tinget — hvad jeg egentlig ikke haaber, den gør, fordi jeg tror, at der i Virkeligheden ingen bevejstrede Tilhængere af Lysningen er, medens jeg tror, de fleste finder, at den er overflødig —, vil jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for den Form for borgerligt Ægteskab, som det radikale Parti foreslaar. Hvis det vedtages, vil jeg anbefale at stemme for vort principale Ændringsforslag. Seive Spørgsmaalet om almindeligt borgerligt Ægteskabs Indgaaelse eller om Valg mellem kirkeligt og ikke-kirkeligt skal jeg heller ikke komme nærmere ind paa, jeg skal kun sige, at Forslaget om valgfrit Ægteskab efter min Mening meget stærkt nærmer sig, hvad jeg vil kalde Vrøvl, der er ingen klar eller skarp Regel. Hvis man lader kirkelig Vielse blive ved med at være en borgerlig Handling med borgerlig Retsvirkning, maa man ogsaa gennemføre det helt ud. Saaledes som det er gjort af Regeringspartierne, er det en borgerlig Retshandling, der foretages ved den kirkelige Vielse, men samtidig stiller man den Embedsmand, der skal foretage den kirkelige Vielse, frit for at nægte det. Præsten kan ganske roligt sige til Per Madsen fra Snollerød Sogn: Nej, min kære Mand, jeg synes ikke, du er kommet tilstrækkelig meget i Kirke, jeg vil ikke vie dig. Jeg tror ikke, dette Forhold vil spille nogen stor Rolle herinde i Hovedstaden, men jeg tror, det vil kunne spille nogen Rolle ude omkring i Landet, og jeg tror, det vil spille den Rolle, at Per Madsen udpeges til at være et Menneske, der bliver ødelagt i det almindelige Omdømme, naar Præsten nægter at vie ham. I det Øjeblik, den kirkelige Vielse er en borgerlig Handling, i samme Øjeblik maa Præsten lige saa vel som enhver anden Embedsmand være pligtig til at foretage Vielsen. Hele den unaturlige Ordaing med at have valgfrit Ægteskab medfører imidlertid Konsekvenser; hvis vi havde almindeligt borgerligt Ægteskab, vilde naturligvis den kirkelige Indvielse, som Folk, der var ægteforenede, kunde forlange, blive en rent kirkelig Handling, og overfor den kunde Præsten naturligvis staa fuldkommen frit.

Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at vi med Hensyn til de Attester, der skal forelægges, forinden Ægteskab kan indgaa, for det første sammen med de Radikale har stillet Ændringsforslag om, at hver af Brudefolkene, saaledes som det stod tid-

ligere, skal afgive en skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, hvorvidt han har Børn udenfor Ægteskab, overfor hvilke der paaligger ham Forsørgelses- eller Bidragspligt. Jeg tror ikke, der behøves nogen nærmere Motivering for denne Bestemmelse; det vilde være ubehageligt og for Ægteskabet senere baade moralsk og økonomisk ødelæggende, om det pludselig oplystes, at en af Brudefolkene har Børn udenfor Ægteskabet, som de skal forsørge helt eller delvis.

Vi stiller ogsaa sammen med de Radikale Ændringsforslag om, at Forloverattesterne, som er Attester, der afgives af Folk i den bedste Tro, men i Regelen om Ting, de aldetes ikke ved noget om, skal udgaa.

Med Hensyn til Kønssygdomsattesterne vil jeg gerne rent personlig sige, at jeg synes, det Ændringsforslag, som stilles af de Radikale og Socialdemokraterne, er det bedste af de tre Forslag, der er stillet her, men jeg synes rent personlig ikke, det er fyldestgørende. Det forekommer mig, at den rette Vej vilde være — og jeg kan ikke tro, det vilde støde paa Fordomme i Befolkningen —, at intet Ægteskab kunde indgaa, uden at saavel Mand som Kvinde var vejledet med Hensyn til Kønssygdomme, deres Smittefarlighed, Maaden at undgaa Smitte paa, o. s. v., men der var ikke Tale om, at man fra nogen Side i Øjeblikket turde gaa saa langt. Det er mit Haab, at man en Gang kommer saa langt. Forskellen mellem de Radikales og Socialdemokraternes Ændringsforslag og det af Højre-Mindretallet stillede Ændringsforslag er den, at i Højre-Mindretallets Forslag, saaledes som det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz nævnte, er ikke nærmere foreskrevet, hvorledes der skal forholdes med de Attester, som indkommer. Saaledes som Bestemmelsen staa, maa jeg gaa ud fra, at Attesterne maa blive beroende ude hos vedkommende kommunale Myndighed, der har med Ægteskabsbetingelsernes Undersøgelse at gøre, og fra Dermatologernes og mange andres Side har der været udtalt Frygt for, at disse Attester, naar de kom i de lokale Myndigheders Hænder, ikke vilde blive behandlet med den Diskretion, der var nødvendig, at det hurtigt i det lille Sogn paa Landet vilde hedde sig, at den og den Person havde været angrebet af Kønssygdomme, og saa vilde Sladderne gaa. Det Forslag, vi stiller, vil hindre noget saadant, idet Attesterne samles eet Sted i Landet, nemlig hos Sundhedsstyrelsen, og den tilstiller igen den lokale Myndighed Meddelelse om, at der intet er i Vejen for Ægteskab. Der er bibeholdt den Bestemmelse, at enhver af Brudefolkene